

25. Jan. 1971

FAKTA

Dato:

25. Jan. 1971

Sidetæl:

Notes 70-71 bd 7 s. 35-44

forvirrende at det sette skal
beholdt, eller være andet, end
hvad der direkte kan ud-
-ledes af det udseende -
dobbelt tydelig ved - her altid
shalt forvirring.

Man kan i realiteten ikke
gøre andet end lave tingene
og regne med at andre her
lige som gode og som man
selv har.

Er der nogen som vil pro-
-stou de ikke kan se hvad
Rene Magrittes billeder præstil-
-ler? At de synes de er
mørkelige og "misteriske" er
som en anden sag - og denne
anden sag er kunsten hos
Rene Magritte.

Paris.

25-7-71.

Er det en "oubenbering"
jå har forest, eller bare en af
mine sædvanlige voldsomme
modrealisationer, naar jå mi
pludselig her lyft til et
forhåle at formalistisk æstetik,
f. eks som den giver sig udtryk
i abstrakt kunst af enhver

slugs i disse sider af minimal
g (conceptual-art?)
og Noen "outlet business" er det
vel i lte, vel rettere en kul-
-mination, men beskrivelser
gennem længere tid, og som
lige som her og som med sig
med udskillingen hos Clausen.
Som jeg ser det for ydeli-
-ket (man det er formelt, kan
den ydelige - vald somme
realisation) kan jeg ikke se nogen-
-som helst værdi i formelisk
estetiske spekulationer.
Jeg har en fornemmelse af at
jeg gennem flere år har tude
mig fuldstændig typpemæssigt af
dogmatisk formeliske speku-
-lationer.
Klart den er kom med, for
jeg ved at arbejde med
"R of d + Bled" i den, den viste
~~sig~~ sig at være en m-
-overstige mig i den og vej
jeg havde foresat at bevise
mig af - en min forom hvid-
-ke alle videre min ty heder
op til det. Jeg havde sagt en
sikkerhed, som ikke var
mig, en tydelig led, et kul-

- hades grundlag der for mig viste sig at være et fremmedelement.
De speculationer som conceptuel-ark førte mig ind i kunst som kunst - matrikels ugyldighed, o. s. v. viste sig også at være helt udsigtsløse i deres d. og måske nihilisme.
Alle mine afveje - alle mine prøvede speculationer, gennemvarene er jo opstrækt ved at jo i hke her lillet arbejder mig selv - jo her i hke lillet være mine helt spontane indsigtelser og tilskyndelser bekendt. Gang på gang var jo her stærk overfor noget der i hke, helt umiddelbart rørte noget dybt i mig, noget der som helt indiskutibelt var mig, og jo meget lidt brug fra det, har noget at alt sammen det. Derimod har jo gang på gang buksel og mesel med ting der skød mig fuld kammen frem med som i hke var "noget for mig".
Somledes har f. eks mesel af conceptual-ark speculationer

- i det, dens pseudo i den skubbelig-
-hed, dens brug af tal og
ske maer, diagrammer og alt
hvod is ellers hinder i mid-
-delværdi med samværdi (f. eks.
den engelske "Art and Language"
oprippede sa for mig dyd i det
-samværdi) alt dette her
værdi for mig og
disciplin is for mig
i hvidt om at pindre ind-
-til hvidt i den kunstneriske
problematik, men som delene
forde til store forvirring,
for nærmest frustration.
Hvile dette dilemma er givet
opstod ved at is har op-
-røret med dualismen, mætsæt-
-ningens rigtighed - faktisk - at
is har set sig selv og set sig an auto-
-ritet for hvidt der var
rigtigt. Hvor is som endelig
manke at have fundet en
som den antitetiske skulptur
is bekendt skulptur med nogle
is ofte det sige med alle, der
fuldstændig opdagede den re-
-antitet - og is manke be-
-gavede for sig - og som den
en uendelig hed. Fordi -

is altid afviste den slamm
der lulle i indeni mig selv
det som var mig og derfor
den eneste "autentik".
Denne sprog efter autentik
gjere det svært for mig at
afvise noget - for is hinde,
af strakt for at "gør glip",
af noget som muligvis kunne
være en sandhed (autentik)
ikke indrømme at der sim-
pelt hen var ting der ikke
interesserede mig - som is ikke
kunne bringe for - som is ikke
kunne bringe - som var fremmede
for mig - is havde ikke mod
til at lade noget ligge - af
strakt for at gøre glip af
noget. Dette fører naturligvis
til forvirring og usikkerhed
for det fører en ud for ofte
med i situation der de
er fuld stændig fremmede for ens
natur - man kan bare
en et nedslag som geordnet
siger: Den der ikke kan, hvad
han vil, man ville det, man
kan.
Så følger sig skaber man ikke
kunne man subjektive tilbøj

- lig heder, men sine personlige
syn og anskuelser, men særlig
i egne skrifter, dog heller af
sin "personlige hold"
Man - man kan sige hvad
ved sig selv men at finde
ud af hvad - og hver for man
finder sig tilfældigt af visse
ting og præstede af andre.
Ofte er disse reaktioner på det
der de ydre udtrykt, ofte
forvrongede gennem sig selv, af
det indre selv. Det man
være dette selv (det universelle
felles menneskelige) man i kunst
man finde ind til.
Kunst er kunst - det er in-
di'skubelt og det man man
al tid lade sig lide af, men det
er lige som indiskubelt at den
-ne kunst man en luge mange
forskellige stikninger og at ingen
af disse stikninger er mere rig-
-tig, eller forkert, end den
anden. Og som dette har været
en af modernismens store fejl-
-tagelser at den ene isme
har forkastet den anden uoplyst-
-gjort sin forvængelse selv sig
blind men at begrebet som

udvikling - forandring - og derved
ikke kun net se at det blev
drøjet sig om forskellige for-
-klædninger og ikke om selve
kunsten.
Jeg har også modernismen,
og ja med den, fejl og rigt har
beholdt og bedømte tidligere
kunst ud fra sine egne for-
-skellinger d.v.s. ud fra et
formalistisk æstetisk synspunkt,
og derved afskåret sig fra
at se tidligere kunst mere
direkte som det den (også)
var - forskellige - skildrende -
beskrivende - fortællende - og
ikke alene, men fortællende
som tekniske midler som
formelle problemer. Albrecht
Dürer f.eks. var bl. a. også
sin tids største daktileman-
-terist - han gjorde (for-
-håb!) hvad han selv
fortællede det ikke selvstændigt.
De indiske templer ville der
er jo ikke som man selv
fortællede for sig at gøre dem
"als traktat kunst" de de tyder
i høj grad noget og her er
kunsten der er langt videre

- ligge end deres formelle afvikling.
- Jørgen er den til at Jørgen er
er blevet offer for en dansk -
- ligisme mellem det rene
- og tekniske formelle og det "forhel-
- lende" eller menneske - kunne fejle,
er Jørgen sin pille kan den at
kunsten for mig har jungsge
som et reservat - en verden
Jørgen kunne trode i net i nær
den "irreversible" verden blev for
problemer fejle - kunsten blev da
en verden hvis betingelser, love
og punkter over Jørgen selv kun-
- ne bestemte og betragte.
Derfor har Jørgen været selv
at offer for kunsten kunsten
som kunsten (uden at forstå
hvad dette i realiteten betyder)
et omvendt helvede, der er et
og uoverset af den "irreversible"
verdens problematik.
Kunsten for kunsten kunsten blev
for mig et tom rum hvor
i net betyde eller skulle/måtte
betyde noget og derfor måtte
at kunne for præst.
Jeg mener stadig at kunsten
er kunsten men ikke for et
det tekniske formelle afvikling,

man prøv det plan hvor kunsten
fra broder som et om røde
hvor man bevogser sig omkring
selve den uforklarlige livs kæde
- det omdannede - ja det som
kun er værd - og derfor inde -
- var min lykkedes for at ind -
- bredse sandheden i af hængs
af at hulle verdslige fornufter,
der hver man næst er man -
- næst og alene menneske.
Der hvor alene i sikkerheden
er kunstens.

Derfor er det vigtigt ikke at
forveksle kunsten med æstetik,
formelle, tekniske problemer,
ikke at lade den af hæng
af hvordan den "ser ud"
man alene af hvad den er
d. v. s. i hvor høj grad
den kan ~~for~~ gøre os det bedste
som menneske.

Denne sidste søkning kan
alene være en formodning, men -
- ske at ønske for endelig et
precist af grænser mellem for
kunsten man man formulerer
- der ikke var falsk.
Ud fra dette kan vi altså ikke
hævde at kunst er en ting

og kun og men derfor i alle
mange vs måske heden for
at betragte alle de områder
i men- kun nærmere vs alle
kunsten man set om de passer
til ~~de~~ det ene eller andet
dogme, man set om de er
"rene" eller "urene".

Paris.

27-7-77.

Der er, pure mange områder,
ude marked interaktion med Asger
i "The World" i gear. Det som
i ser for gode min interesse
af hvad kun sagde var hans
forsøg på en definition af
kunsten som et område uden-
for og u som meningsfuld med
intellektuel, intelligens, et om-
råde der stod i mod sædning
til den rationelle henkom, en
proces man (kunsten) og måske
beskrive) gennem lever. Det er
selv fejlagtig et gammel konde-
reption som ja naar det dog
er om at det er me ud fra resul-
taterne (f. eks. Coleridge's
arbejder) i alle tilslutter mig.
Man - de kan her som disse